

og Regeringen. Jeg vil ogsaa her forbeholde mig min Stilling. Imidlertid kan jeg dog ikke tænke mig, at man, naar man tænker sig Reformen ført videre i denne Retning, skulde kunne komme til et noget andet Resultat, end at Rævninger ville faa en væsentlig Plads i Systemet, det forudsætter jeg. Jeg vil naturligvis heller ikke heri foregribe, hvad en eventuel Kommission maatte komme til, men jeg vil kun sige det, at det staar for mig som lidet sandsynligt eller lidet tænkeligt, at man skulde komme til noget andet Resultat end at foreslaa det. Skulde det til den Tid vise sig under Arbejdet med Sagen her i Rigsdagen, at der er foregaaet et betydeligt Omslag i Ansuelserne fra dem, der tidligere have været om en Retsreform, saa vil det Djeblit være kommet, hvor det for mig vil være at tage under Overvejelse, om jeg længere kan yde min Medvirkning til denne Sags Behandling. Jeg tror, at det Spørgsmaal er ingenlunde uddebatteret, og jeg vil over for den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 7de Valgtres (Brøndenhuus-Schack) sige, at jeg kan ikke ret tro, at han har drøftet det Spørgsmaal tilstrækkelig til Bunds. Det maa jo vel erindres, at Rævninger ere ikke noget saadan fast bestemt, at man kan sige, man vil have eller ikke have Rævninger, eller at man der har et bestemt System af Regler for Dje. Nej, det lader sig gennemføre paa mange Maader, og en almindelig tagen Afstand derfra retter sig mod noget altfor abstrakt, naar man kun siger det, at man ikke vil have Rævninger. En sliq Meningsstilkendegivelse har efter min Mening ikke nogen Betydning, med mindre den knytter sig til en bestemt udpræget Form, thi de Sandsigehser, der kunne gøres mod den ene Form, kunne ikke gøres mod den anden, og omvendt. Man siger, at der mange Steder viser sig Misfornøjelse med Rævninger, og der har været rejst Tvivl, men det hører til den Slags overfladiske Ræsonnementer, der ingen Ting bevise, thi der er ingen Retsordning i Verden, som der ikke er Misfornøjelse med, der gives ingen Ordning af Retsplejen i Verden, hvor man ikke kan paavise, at nogen er misfornøjet enten paa den ene eller den anden Maade og udtaler sig derimod; det ligger i de menneskelige Forholds Ufuldkommenhed. Det kommer derfor ikke an paa, om der er Tilfredshed eller Misfornøjelse ganske i Almindelighed hos flere eller færre med noget, men det kommer an paa, om der er Grunde dertil, og disse Grunde kunne ikke vejes og prøves ved en Forhandling som den i Dag, men de

kunne vejes og prøves, naar der forelægges et bestemt Forslag i saa Henseende. Jeg opfatter fremdeles det Forslag, som er fremkommet i Dag, som en Anmodning til Regeringen om at sride til de forberedende Arbejder. Jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig, at flere ærede Talere have gjort Forsøg paa at sruue denne Sag meget højt op, man har villet gøre det til et Tillidsvotum til mig o. s. v., som der jo er talt tilstrækkelig om. Det forekommer mig, at det Spørgsmaal, om man vil unde mig at gennemføre denne Reform, eller om man af storpolitiske Grunde ikke vil det, om man vil foretrække, selv om der maatte komme noget frem, som man i Realiteten er enig i, og vinsten dog alligevel at kvæle det, fordi det var mig, der kom frem med det — det Spørgsmaal, om man vil det, mener jeg, man kan gemme, til Sagen ligger for i Rigsdagen. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at slyde sit Krudt bort nu, thi det, som jeg betros til nu, det er jo kun at iværksætte — ikke en Gang i Detaillerne at gribe ind i — det, der er fornødent, for at denne Sag genoptages eller forberedes til at komme frem her i Rigsdagen. Det er jo dog virkelig endnu ikke kommet saa vidt, at fordi en eller anden stiller et Forslag, at saa det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtreds eller en anden skal have Lov til at sige: Jeg opfatter dette Forslag som et Tillidsvotum til Ministeriet, og naar man stemmer for dette Forslag, gør man sig skyldig i en Dødsynd, man stemmer for et Tillidsvotum til Ministeriet, og saa skal man nok faa nok noget andet at vide ude hos Vælgerne. Man kan dog ikke gaa ind paa, at et enkelt Medlem skal have Lov til vilkaarlig at fortolke et fremkommet Forslag og paatvinge Tinget og os andre en bestemt Mening derom. Jeg ser derfor ikke noget politisk Tillidsvotum i det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand fra Stubbeboing (N. S. Larsen), men jeg ser deri en Opfordring fra Tingets Side til mig om rent saglig paa ny at forsøge mine Kræfter paa den Opgave, der foreligger. Hvad Fremtiden vil bringe ud af det, kan ikke i Dag vides. Det er muligt, at hverken jeg eller det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtres saa noget med Sagen at bestille, naar den kommer frem her. Vi ere bægge omme paa den forkerte Side af Sektallet, saa det kan være, at vi ere forbundne fra Skuepladsen til den Tid. Jeg tror derfor, at man ganske rolig kan vente med den Slags Bemærkninger, til det Djeblit kommer, da Sagen foreligger.